

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, în cauza penală în privința lui

Khodeli Vazha Gherisoevici, născut la 02 noiembrie 1978, originar și domiciliat în or. Tbilisi, microraioul 3, cartierul 4, blocul 54, ap. 18.

1. *Examinat în prima instanță: 07.08.2012-10.12.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 18.01.2013-19.02.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 21.05.2013-19.06.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rezina din 10 decembrie 2012, Khodeli V.G. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Khodeli V.G. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, Khodeli V.G. la 04.06.2012, în jurul orei 21.30, aflându-se pe teritoriul magazinului "Vulpea Alina", din s. Păpăuți, r-l Rezina, pe fundalul unor neînțelegeri apărute spontan între el și cet. Ajder Serghei, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând lipsa de respect față de societate, în prezența persoanelor ce se aflau acolo, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1621/D, din 28.06.2012, leziuni corporale ușoare.

Tot el, continuându-și acțiunile huliganice, la 05.06.2012, în jurul orei 01.30, manifestînd obrăznicie deosebită, cautîndu-l pe Adjer S., a pătruns ilegal în domiciliul fiului acestuia, Ajder Vădim, domiciliat în s. Păpăuți, r-l Rezina, și nereacționînd la cerința ultimului de a părăsi locuința 1-a amenințat cu moartea, alergînd după el prin jurul casei cu un cuțit de bucătărie în mîna, pe care l-a aruncat în direcția lui. Mai apoi, cu un hîrleț, găsit în gospodărie a deteriorat sticlele geamurilor de la casa acestuia. Conflictul a fost aplanat de către doi localnici, care au venit, auzind strigăte de amenințare și zgomot de geamuri sparte.

Acțiunile lui Khodeli V.G. au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod Penal, adică – *huliganismul agravat, acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu încercarea aplicării unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale* și în baza art. 179 alin. (1) Cod Penal, adică – *violare la domiciliu, exprimată prin pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate fără consimțămîntul acesteia*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Maria Mustea în numele inculpatului Khodeli V.G., care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Khodeli V.G., să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) și art. 179 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, criticînd aplicarea pedepsei cu închisoare, invocînd faptul că:

- la baza sentinței sunt puse numai declarațiile părții vătămate Adjer S. și Ajder V., a martorilor Ajder N. și Bulgac E.;

- instanța de fond a apreciat eronat declarațiile martorilor Pînzari A., Vulpea A. și Vulpea A.;

- instanța de fond eronat în sentință a menționat că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, au fost depistate 3 cuțite în loc de 2;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, lipsa antecedentelor penale și colaborarea activă a inculpatului cu organul de urmărire penală.

3.1 Inculpatul Khodeli V.G., de asemenea a declarat apel solicitînd casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, invocînd asprimea pedepsei, deoarece instanța de fond nu a luat în considerație următoarele circumstanțele atenuante: inculpatul a fost provocat de acțiunile imorale a părții vătămate, recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale și la întreținere are un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Khodeli V.G., a fost

condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani 6 luni închisoare. În baza art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe administrat la dosar, just a încadrat acțiunile inculpatului Khodeli V.G. în baza art. 287 alin. (3) și art. 179 alin. (1) Cod penal.

Astfel, vinovăția inculpatului este confirmată prin: declarațiile părților vătămate Ajder S. și Ajder V., martorilor Pînzaru A., Vulpea A., Vulpea A., Ajder N., Bulgac E., Bolganschi C., și prin materialele cauzei penale: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.06.2012 (f.d. 7-8), raportul de expertiză medico-legală nr. 162/D, din 28.06.2012 (f.d. 92), raportul de expertiză medico-legală, nr. 38 din 05.06.2012 (f.d. 44), precum și alte probe administrate în cadrul procesului penal, ce denotă cu certitudine faptul comiterii de către inculpat a acțiunilor de violare de domiciliu și huliganism agravat.

În continuare, instanța de apel a considerat nefondate argumentele apărării cu referire la faptul că inițiatorul conflictului ar fi fost partea vătămată Ajder S., deoarece atât din declarațiile părții vătămate, cât și a martorilor audiați, rezultă că partea vătămată Ajder S. a făcut o glumă, care nu a fost înțeleasă de către inculpat, care în cele urmă 1-a lovit pe pătimit cu pumnii.

De asemenea este de menționat și faptul că nu poate servi drept argument întru recalificarea acțiunilor inculpatului pe art. 287 alin. (1) CP, faptul că martorul Bolganschi C., nu ar fi văzut un careva cuțit la inculpat în momentul când fugea după partea vătămată Ajder V. și faptul că pe muchiile cuțitelor ridicate nu au fost depistate urme papilare ale inculpatului, deoarece, aceste argumente vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Ajder V. și a martorului Ajder N., care au indicat că inculpatul a intrat în ograda casei părții vătămate, acesta avea în mână un cuțit, iar apoi un hărleț și o sapă.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul precum că și inculpatul a avut de suferit leziuni corporale în urma conflictului iscat cu partea vătămată Ajder S., deoarece în cazul de față partea vătămată a declarat că a încercat să se apere de acțiunile agresive ale lui și în atare circumstanțe aplicându-i lovituri peste corp.

Cît privește pedeapsa numită inculpatului, sub formă de închisoare, instanța de apel a considerat aplicarea pedepsei date, mult prea pripită și nefondată.

5. Decizia este atacată cu recurs de către procurorul, Tudor Cojocaru, în care solicită casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței, pe motiv că apelul a fost greșit admis. Criticile formulate de recurent privesc, în

esență, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume:

- instanța de apel la stabilirea pedepsei a ignorat prevederile art. 61 și 75 Cod penal;

- instanța de apel nu a ținut cont de motivul infracțiunii și urmările ei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a apreciat obiectiv toate circumstanțele cauzei;

- inculpatul are viză de domiciliu permanentă în or. Tbilisi, ce pune la îndoială faptul că vor fi respectate interdicțiile stabilite prin prevederile art. 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Khodeli V.G. în baza art. 287 alin. (3) și art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Instanța de recurs constată că, în mod just instanța de apel a admis apelurile apărătorului și a inculpatului, ținând cont de prevederile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, precum că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, reieșind din contextul legii vizate, instanța de apel, în opinia instanței de recurs, a constatat întemeiat că la aplicarea pedepsei, nu au fost luate în considerațiile toate criteriile de individualizare a pedepsei penale, în baza art. 75 și 76 Cod penal, și anume faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante. În calitate de circumstanțe atenuante instanța de apel corect a evidențiat faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, acesta a recunoscut integral vina și se căiește sincer de cele comise, a restituit integral prejudiciul cauzat părții

vătămate Ajder V., acesta din urmă neavînd careva pretenții față de inculpat a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde.

În situația dată, instanța de apel just a remarcat faptul că circumstanțele constatate în cauză sunt suficiente pentru a concluziona că față de inculpat este posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i inculpatului un termen de probă.

În cele din urmă, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atinsă, prin stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, or, aplicarea unei altei pedepse mai aspre, nu este rațională și nici proporțională acțiunilor comise de acesta. Corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea și reîncadrarea lui în activitatea societății, astfel că în cazul de față, instanța de apel a considerat că inculpatul v-a conștientiza integral pericolul social al acțiunilor comise, iar aplicarea pedepsei mai aspre este absolut inoportun situației de fapt și drept.

Astfel, prin numirea pedepsei menționate, scopul legii penale precum și echitatea socială vor fi pe deplin întrunite și restabilite, exprimîndu-se ferma convingere, că prin muncă cinstită și comportament exemplar, inculpatul v-a îndreptăți încrederea acordată.

În acest context, examinînd decizia atacată în baza criticii formulate de recurent, Colegiul constată neîntemeiat recursul declarat de procuror, iar în privința argumentului privind faptul că inculpatul are viză de domiciliu permanentă în or. Tbilisi, și astfel se pune la îndoială respectarea interdicțiilor stabilite prin prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul menționează că norma în cauză nu prevede ca condiție de neaplicare a suspendării condiționate, lipsa vizei de domiciliu pe teritoriul Republicii Moldova. Mai mult, inculpatul fiind în relații de concubinaj cu Stoler Ludmila, originara r-lui Rezina, conform Certificatului de naștere NA-VI 0567741 eliberat de OSC Rezina (f.d.232), are la întreținere un copil minor Stoler Mert Can, a.n. 16.10.2003.

De asemenea, conform angajamentului din 13.08.2012 (f.d. 161), inculpatul s-a obligat pînă la finisarea examinării cauzei, să nu părăsească hotarele RM, aflîndu-se la rudele din s. Păpăuți, r-l Rezina. În perioada urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond și de apel, conform materialelor dosarului, inculpatul s-a prezentat la toate solicitările organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată.

Rezumînd cele menționate, Colegiul constată ca neîntemeiat argumentul recurentului privind imposibilitatea executării pedepsei și interdicțiilor de către inculpat.

În recursul ordinar declarat de procuror, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul consideră că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Față de considerentele ce preced, în opinia instanței de recurs, nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, nu este incident în cauză. Astfel, avînd în vedere pericolul social al faptei, împrejurările comiterii ei, ținînd seama de persoana inculpatului, instanța de apel a fost îndreptățită să aplice, o pedeapsă de 4 ani 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani.

Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază că este dozată corespunzător atît cuantumul, cît și modalitatea de executare a pedepselor aplicate.

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvîrșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa stabilită de către instanța de apel este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 431-432 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2013, în cauza penală în privința lui **Khodeli Vazha Gherisoevici**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă